

Proves d'accés a la universitat

Convocatòria 2015

Literatura catalana

Sèrie 5

Opció d'examen

(Marqueu el quadre de l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
	3	
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. *Jardí vora el mar*, de Mercè Rodoreda, s'obre amb el lema «Dieu est au fond du jardin» ('Déu és al fons del jardí') i es tanca amb aquesta frase del narrador: «Si un dia es passeja de nit per sota dels arbres, ja veurà que n'hi dirà de coses aquest jardí...». Expliqueu, partint d'aquests enunciats, el significat del jardí per als personatges principals de la novella i per al narrador.

[3 punts]

2. Salvador Espriu va incorporar el Lúcid Conseller en la segona versió d'*Antígona* (1967). Identifiqueu i expliqueu, com a mínim, dues característiques d'aquest personatge tenint en compte el tipus de reflexions que fa, sobretot, en el parlament que tanca la tragèdia.
[2 punts]

3. Comenteu el poema de Josep Carner «Vora la mar és nada», publicat per primera vegada a *La paraula en el vent* (1914). Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La forma mètrica del poema i la manera com s'hi estructura el contingut.
  - b) El significat del text, fent atenció a com es descriu la relació de la dona amb el mar, a l'actitud del poeta i al desig que hi expressa.
  - c) El sentit de la «veu novella» (vers 9) i «el so difós de la conquilla» (vers 13) en relació amb la poesia.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Vora la mar és nada

Vora la mar és nada l'estimada
i és olorosa de ruixim marí;
té els canvis de la mar en la mirada
i lliure es gronxa per un blau camí.

- 5 Compta les veles a la matinada,
veu a la tarda el cuejant botí,
d'un so de mar és a la nit bressada;
i el meu plany no li vaga de sentir.

- 10 Amor, ensenya'm una veu novella
de prou virtut: no pas la cantarella
de l'aigua al vent o damnejant esculls:

que al bon recer de l'oblidada quilla
em valgui el so difós de la conquilla
quan serem sols i aclucarem els ulls.

OPCIÓ B

1. *A Mar i cel*, Àngel Guimerà se serveix d'un rerefons històric per a construir un conflicte tràgic que oposa la identitat individual dels protagonistes als condicionaments familiars, religiosos i socials dels mons a què pertanyen. Identifiqueu aquest rerefons històric i expliqueu el conflicte que es planteja i per què es resol de manera tràgica.

[3 punts]

2. Enumereu i exemplifiqueu tres característiques importants d'*Imitació del foc*, de Bartomeu Rosselló-Pòrcel. Tingueu en compte les tres parts del llibre («Fira encesa», «Rosa secreta» i «Arbre de flames»).

[2 punts]

3. Comenteu el conte «Tot esperit», d'*Invasió subtil i altres contes*, de Pere Calders. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) L'actitud del narrador davant la visita dels inspectors (relacionant-la amb el punt de vista narratiu) i la visió de la condició humana i de la societat que se'n desprèn.
  - b) Com hi són tractats els temes de la literatura fantàstica.
  - c) La relació, temàtica o de plantejament, amb altres contes del recull.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Tot esperit

Vaig rebre un imprès a mitjan setembre, i a primers d'octubre em van venir a veure dos inspectors joves, un xicot i una noia.

Els va bastar poca conversa per a dir-me que jo era un fantasma, i que no m'espantés, perquè no era pas sol. M'explicaren que nous mètodes estadístics posaven al descobert una gran quantitat de casos d'aquest peculiar estat civil.

Jo estava serè («vaporós», em digueren ells) i encara no em sentia esverat.

—¿I què passa, doncs, amb la meva dona i els meus fills i amb la vida que porto?

«No res. Són imaginacions vostres», em replicaren.

—Bé, sí... Però i ells, els meus parents?

«Se us imaginin a vós», van respondre'm. Se'ls veia molt segurs i no paraven de repetir-me que, de moment, no hi havia motius de preocupació. Tant m'ho digueren que a l'últim em va venir suor freda. La noia inspectora em volgué tranquil·litzar una vegada més i em donà uns quants cops amistosos a l'esquena; va sonar com si algú piqués un núvol amb els artells (el que pot l'aprensíó).

—Podeu donar gràcies de no ser un vampir —em digué—. Això sí que és un defici constant i un perill per a la família. Veiem cada quadre! Vós, almenys, no feu mal a ningú.

—I com m'he de comportar?

—Com si tal cosa. Amb naturalitat, i tot pensant que la fantasmagoria d'ara ja no és com la d'abans.

Els vaig acompanyar fins a la porta, i pel camí els remerciava per la conformitat que provenen de dur-me. Però de retorn al menjador, vaig comprovar (ficant-me la mà a la pitrera) que entre la camisa i el cos hi tenia una separació de ben bé dos travessos de dit.

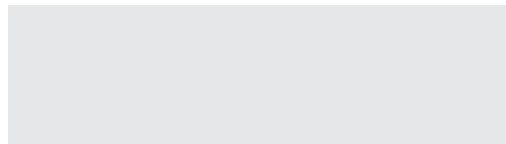
Etiqueta del corrector/a

--	--

--	--

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans